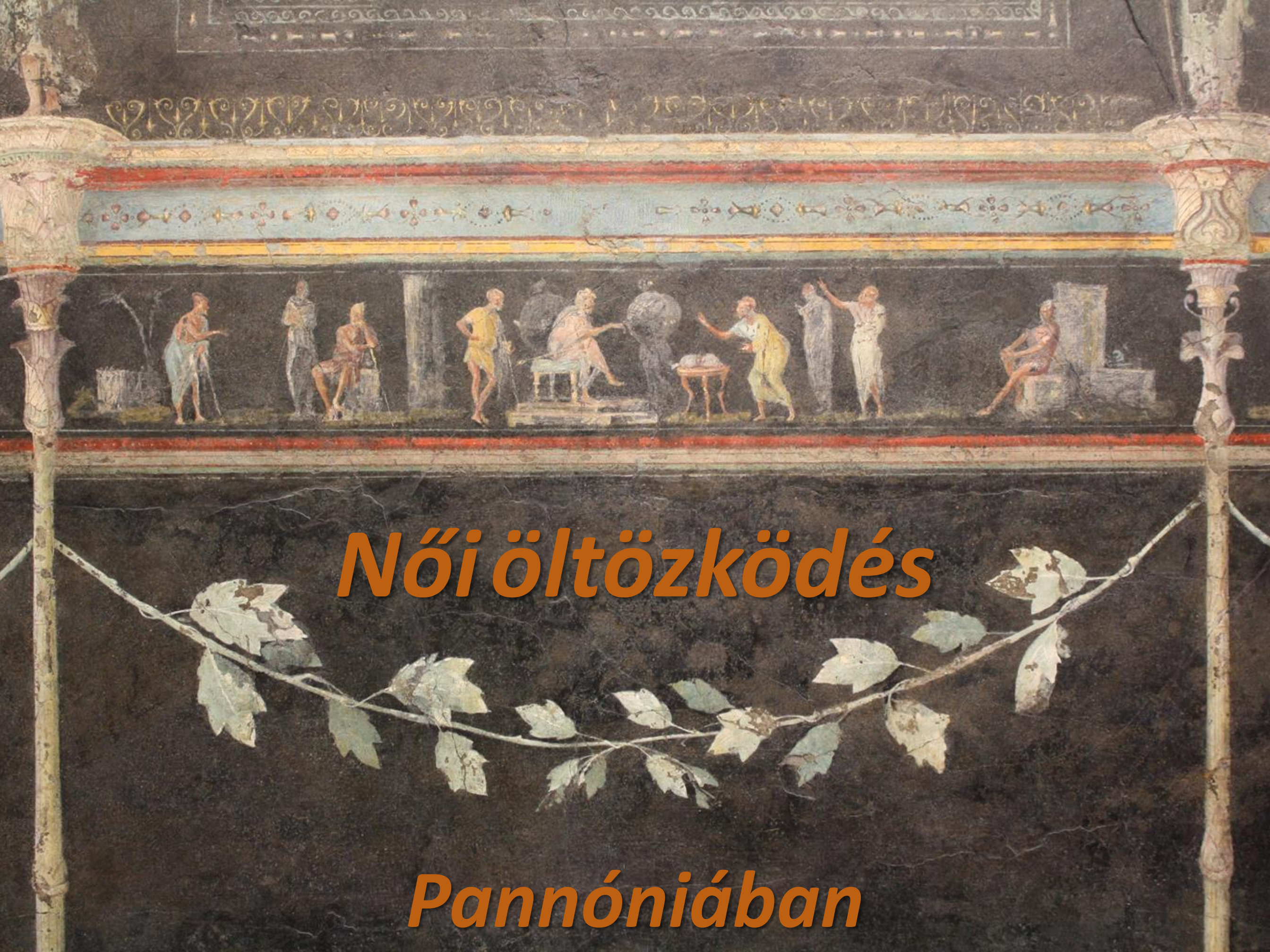

Női öltözködés

Pannóniában

A római nő ruházata három darabból állott, és csak a kelme finomságában, színeiben, szabásának eleganciájában mutatkozott meg a különbség. Valamennyi nő tunicát hordott, hosszabbat, mint a férfiak, ezt magára a testre öltötték fel. A tunica alatt csak melltartót viseltek, hogy jobban érvényre jusson a női kebel szépsége, az öv pedig a karcsú alakot hangsúlyozta. A tunica fölé bokáig érő stólát vettek fel, amelyet elöl csak kapcsok fogtak össze. Mind a férfiak, mind a nők ruházatának anyaga a gyapjú és a len volt. A köztársaság vége felé a nők nagyon megkedvelték a tiszta selyemből készült ruhákat is. A selyemnek férfiruhára való felhasználása a császárok erős és határozott ellenzésébe ütközött. Mindamellett éppen a császárkorban válik általános kortünetté a fényűző öltözködés. Különösen a nők lettek rabjai az új divatoknak, s ruháikat legnagyobbbrészt Indiából és Kínából hozott pompás kelmékből készítették.

A női ruházat ünnepélyesebb jellegét az ugyancsak bokáig érő palla adta meg. Ez egy négyzet alakú ruhadarab volt, amelyet vállra borítva viseltek. Szintén fibula fogta össze úgy, hogy lazán fedje be a nő testét, s a redőzetet művészi gonddal rendezték el. Bár a rómaiak a ruházkodásban a fehér színt kedvelték, a nők szívesen hordtak pasztellszínű stólákat.

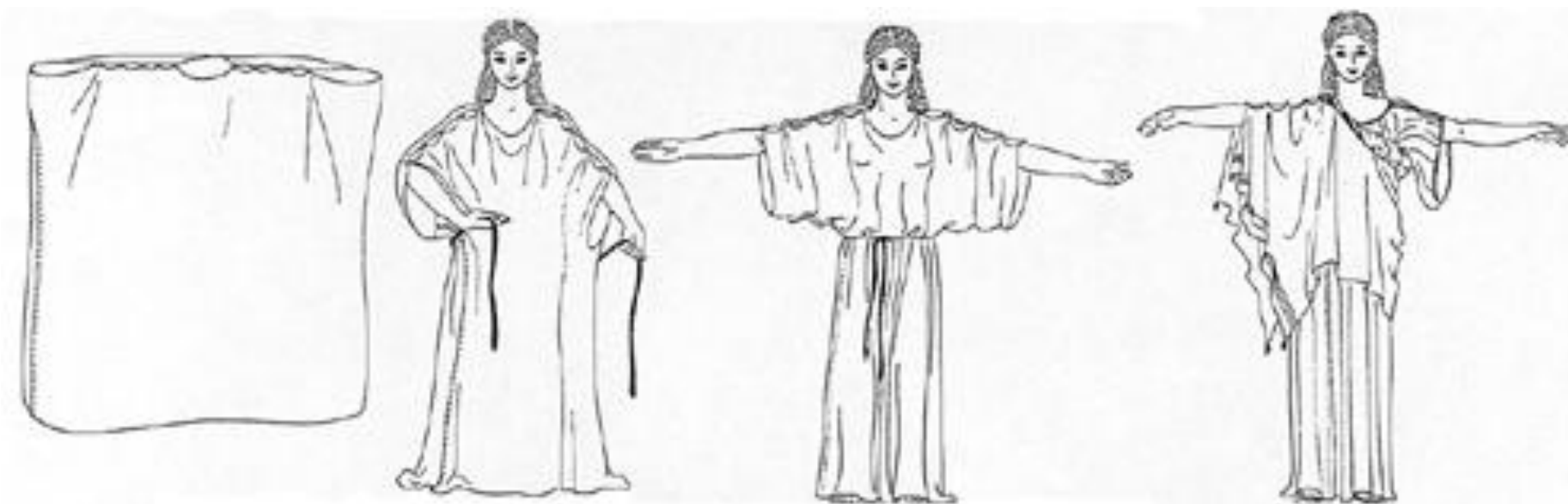
A női lábbeli nemcsak anyagában, de szabásában is eltért a férfiak viseletétől. Otthon a nők is szandálszerű cipőben jártak, de ezt utcán nem volt illő viselni. Ha elhagyták otthonukat, könnyű, gyakran színes, finomabb, könnyebb bőrből készült cipőket vettek fel, sőt a császárkorban az aranyozott cipő sem volt ritka. Az ügyes, élelmes vargák ötletes szabású lábbelik készítésével örvendeztették meg női megrendelőiket. Minthogy a könnyű, puha bőrcipő az esős, hideg időben nem védte meg a női lábat (hacsak nem gyaloghintón közlekedett), ezért parafa talpbetétet tettek bele.

Esős, csapadékos időben nem mulasztották el a római hölgyek, hogy esernyőt is vigyenek magukkal, és mindig velük volt a finom vászonból készült kendő (a mai zsebkendőnek felel meg), amelyet lazán megkötve gyakran a nyakon viseltek.

Minthogy sem a férfiúi, sem a női öltözkéknem volt zsebe, az övre vagy a nyakra akasztott erszényben (crumena) vitték magukkal a pénzt vagy egyéb értéktárgyakat.

A tunica interior abban különbözött a férfiak tunicájától, hogy földig ért és színesebb volt, anyaga egyre vékonyabb lett, éppen ezért egyszerre többet is hordtak.

A stola is a tunicához hasonlított, de egészen a lábfejig ért, sőt hátul hosszú uszálya is volt. Oldalán nem varrták össze, hanem dísztüvel (fibula) erősítették meg, mellük alatt pedig övvel szorították a testükhöz. A stola a férjes római asszonyok megkülönböztető öltözéke volt.

A palla sálnak felelt meg, melyet a vállra borítva köpenyszerűen viseltek a stola felett. Mind a stola, mind a palla változatos színekben, különböző anyagokból készült, s gyakran díszítették hímzésekkel, aranszáalakkal.

Vornehme Römerinnen.

Skabin.

**Érdekes módon
létezett női
fürdőruha is, ami a
mai bikinikre
hasonlít.**

*Ma is visszanyúlnak az ókori öltözködésstílusokhoz.
Stola szerű ruha, calceus mai megvalósításban.*

